

GESCHILLENCOMMISSIE KYNOLOGIE

Uitspraak als bedoeld in artikel VII.16 van het Kynologisch Reglement

Zaaknummer: GC 2022-07

@@@ [naam], eiseres,
gemachtigde mr. @@@ [naam],

en

het bestuur van de Raad van Beheer op Kynologisch gebied in Nederland (verweerder),
gemachtigde mr. D.F. Dokkum.

Inleiding

Eiseres heeft verweerder bij brief van 9 september 2022 bericht dat zij wil gaan fokken met een geïmporteerde @@@ [naam ras] teef uit Duitsland met stamboom. Zij heeft (zo begrijpt de Geschillencommissie) verweerder verzocht te bevestigen dat de pups die geboren worden in aanmerking komen voor een stamboom, ook al heeft de teef niet dan wel niet met goed gevolg een Maatschappelijk Aanvaardbaar Gedrag (MAG)-test ondergaan.

Bij besluit van 23 september 2022 (primair besluit) heeft verweerder aan eiseres meegedeeld dat de pups niet in aanmerking komen voor een stamboom indien de geïmporteerde moederhond geen voldoende MAG-test heeft.

Eiseres heeft hiertegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 22 november 2022, verzonden op 24 november 2022, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard (het bestreden besluit).

Eiseres heeft op 19 december 2022 tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 8 maart 2023 op het beroepschrift gereageerd.

Eiseres heeft bij brief van 13 maart 2023 haar standpunt nader toegelicht.

De zitting van de Geschillencommissie heeft plaatsgevonden op 15 maart 2023. Eiseres en haar gemachtigde zijn met kennisgeving niet verschenen. Namens verweerder was aanwezig zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. In geschil is of verweerder een stamboom mag weigeren voor pups die geboren worden uit een uit Duitsland geïmporteerde @@@ [naam ras] teef met stamboom.
2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat heden ten dage een voldoende MAG-test vereist is voor de afgifte van een stamboom voor pups die geboren worden uit een geïmporteerde @@@ [naam ras]. Voor pups die voortkomen uit van oorsprong Nederlandse fokteven en -reuen geldt die eis niet meer, omdat die fokteven en -reuen afstammen van honden die generaties daarvoor al aan de MAG-test voldeden. Verweerder verwijst daarbij naar informatie op zijn website, waar de

voorwaarden voor afgifte van een stamboom voor @@@ [naam ras] zijn vermeld. Die voorwaarden zijn in samenspraak met de @@@ [naam rasvereniging] opgesteld.

3. Eiseres is het niet met verweerder eens. Zij voert aan dat met het vervallen van de Regeling Agressieve Dieren de wettelijke basis aan het maken van onderscheid tussen Nederlandse en geïmporteerde fokteven- en reuen en aan de door verweerder gestelde eis is ontvallen. Ook voert zij aan dat zij geen lid is van de @@@ [naam rasvereniging] en niet betrokken is (geweest) bij het overleg tussen verweerder en de @@@ [naam rasvereniging]. Volgens eiseres is sprake van ongeoorloofde discriminatie en een met Europese regelgeving strijdige beperking. Zij wijst daarbij op artikel 34 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) en op de Dienstenrichtlijn.

4. De Geschillencommissie komt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. Daartoe overweegt zij het volgende.

5. Dat de Regeling Agressieve Dieren (in 2008) is vervallen, betekent niet dat er geen juridische basis is voor het stellen van voorwaarden door verweerder voor de afgifte van stambomen voor @@@ [naam ras]-pups. Op grond van artikel III.14A van het Kynologisch Reglement (KR) kan verweerder, na overleg en met instemming van de Rasvereniging(en), bij honden die bepaalde kenmerken vertonen of tot een bepaald Ras behoren nadere voorwaarden verbinden aan de inschrijving in het Nederlands Honden Stamboek (NHSB) indien (kort gezegd) het voortbestaan van een Ras in gevaar komt of indien er sprake is van ernstige Ras bedreigende problemen. Indien niet wordt voldaan aan deze nadere voorwaarden wordt de inschrijving in het NHSB geweigerd. Verweerder is dus bevoegd de voorwaarde van een voldoende MAG-test te stellen. Dat eiseres geen lid is van de @@@ [naam rasvereniging] en niet betrokken is geweest bij het overleg tussen verweerder en de @@@ [naam rasvereniging] over deze voorwaarde, is niet relevant. De voorwaarde is niet gesteld door de @@@ [naam rasvereniging], maar door verweerder (na overleg met de @@@ [naam rasvereniging]). Verweerder is in Nederland de autoriteit die belast is met het bijhouden van de Nederlandse stamboekhouding en is met uitsluiting van ieder ander bevoegd stambomen af te geven. Daarom geldt de door verweerder gestelde voorwaarde ook voor niet bij een rasvereniging aangesloten fokkers.

6. Anders dan eiseres meent, is het door verweerder gemaakte onderscheid tussen geïmporteerde @@@ [naam ras] en @@@ [naam ras] uit Nederland niet ongeoorloofd. Verweerder heeft toegelicht dat gedrag van honden een sterke erfelijke component kent. Voor het fokken met @@@ [naam ras] is in Nederland jarenlang een MAG-test verplicht geweest. Omdat inmiddels generaties lang is gefokt met Nederlandse ouderhonden die aan de MAG-test voldeden, is thans voor Nederlandse fokteven en -reuen geen MAG-test meer nodig. De Geschillencommissie ziet in deze toelichting voldoende rechtvaardiging voor het feit dat voor de afgifte van stambomen voor pups van geïmporteerde @@@ [naam ras] een voldoende MAG-test voor de geïmporteerde ouderhond wel verplicht wordt gesteld terwijl dit bij pups afkomstig van Nederlandse @@@ [naam ras] niet wordt vereist.

7. De Geschillencommissie volgt eiseres ook niet in haar standpunt dat sprake is van een ongeoorloofde invoerbeperking. Het importeren van Duitse @@@ [naam ras] wordt door de voorwaarde immers niet belemmerd. De teef is ingevoerd en ingeschreven in het NHSB. De voorwaarde van een voldoende MAG-test ziet enkel op de afgifte van stambomen voor pups die geboren worden uit de teef. Overigens staat artikel 36 van het VWEU invoerbeperkingen die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de bescherming van de gezondheid en het leven van personen en dieren toe. Indien wel sprake zou zijn van een invoerbeperking, zou deze naar het oordeel van de Geschillencommissie dan ook toegestaan zijn. Het beroep op de Dienstenrichtlijn is door eiseres niet

nader toegelicht. De Geschillencommissie ziet niet in waarom de gestelde voorwaarde in strijd zou zijn met deze richtlijn.

8. Gelet op wat hiervoor is overwogen, slaagt geen van de argumenten van eiseres. Het beroep is dus ongegrond en het bestreden besluit blijft in stand. Daarom wordt het griffierecht niet terugbetaald.

Beslissing

De Geschillencommissie verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. G.A. Bouter-Rijksen (voorzitter), mr. J.W. Veenendaal en mr. drs. R. in 't Veld.

w.g. de leden van de Geschillencommissie